

Irakkrigen og Golfkrigen. Saddam Hussein har med andre ord ingen som helst skruler ved at tage sin egen befolkning som gidsler for at bibeholde magten, ligesom han heller ikke havde skruler ved at anvende kemiske og biologiske våben mod det kurdiske mindretal og invadere Kuwait i sin tid.

Irak, der har verdens næststørste oliereserver, er på grund af Saddam Husseins regime blevet et dybt forarmet land, der nu på 10. år er isoleret fra verdenssamfundet, og det sætter efter vores opfattelse Saddam Husseins kynisme i et ganske uhyggeligt perspektiv. Endnu mere uhyggeligt er det, at inden for FN's olie for mad-ordning, har Irak på nuværende tidspunkt godt 40 mia. kr. eller 2.000 kr. pr. iraker indestående på bankkonti i New York. Midlerne er øremærket til indkøb af mad og medicin og anden hjælp til civilbefolkningen, men Saddam Husseins vilje hertil er totalt fraværende.

Det er vigtigt at understrege, at Saddam Hussein den dag i morgen kan ændre skæbnen for sit land og befolkningen ved at efterleve FN's Sikkerhedsråds resolutioner. Sker det, kan FN og verdenssamfundet ophæve de økonomiske sanktioner mod Irak, og landet kan blive integreret i verdenssamfundet. Men vi må som sagt have vished for, at Irak ikke udvikler nye masseødelæggelsesvåben og dermed kan bidrage til en destabilisering af regionen.

Socialdemokratiet er derfor meget tilfreds med, at den danske regering fastholder opbakningen til FN-sanktionerne, der utvetydigt vil gøre en ende på Iraks masseødelæggelsesvåben og dermed bidrage til øget stabilitet i den arabiske verden. Socialdemokratiet ønsker, at regeringen ved enhver lejlighed tager dyb afstand fra Saddam Husseins regime og dets propagandaapparat, men vi vil også gerne se positivt på forslag fra FN, der kan målrette sanktionerne mod styret i form af såkaldte smarte sanktioner. Det er nemlig sådan, at Saddam Hussein ikke må få held med at bruge civilbefolkningen som gidsler i sin kamp mod FN og det internationale samfund.

Det er åbenlyst, at Saddam Husseins strategi er at få verdensopinionen til at sympatisere med den lidende irakiske befolkning – hvad der selvfølgelig også er grund til – og på den baggrund ikke bare få ophævet FN's økonomiske sanktioner, men også undergrave hele FN-systemet. Det kan derfor ikke gentages tit nok, at Irak inden for olie for mad-programmet nemt kan brødføde

befolkningen, hvis Irak ønsker dette, og derfor bør vi som modtræk til Saddam Husseins kyniske politik gå en anden vej.

Samtidig med at målrette sanktionerne bør vi også arbejde for, at de negative konsekvenser for civilbefolkningen mindskes mest muligt. Det er en menneskelig og sympatisk dagsorden, og det kan som nævnt ske ved, at vi også fra dansk side i højere grad udnytter olie for mad-ordningen og støtter de initiativer, som FN's generalsekretær har sat i værk. Her tænker jeg bl.a. på det, der også tidligere har været omtalt, nemlig den gruppe af uafhængige eksperter, som FN-generalsekretæren har nedsat med Thorvald Stoltenberg i spidsen, og som skal udarbejde en rapport om de humanitære forhold i Irak og komme med anbefalinger til, hvorledes de humanitære behov kan dækkes inden for rammerne af Sikkerhedsrådets resolutioner.

Socialdemokratiet ønsker med andre ord, at Danmark gennem bl.a. FN og EU skal spille en aktiv rolle i den arabiske verden for at sikre stabilitet, fred og udvikling til gavn for almindelige mennesker. Jeg skal derfor med formandens tilladelse på vegne af Socialdemokratiet, Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti, Centrum-Demokraterne, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at det irakiske regime gennem sin manglende vilje til at efterleve FN's Sikkerhedsråds relevante resolutioner og samarbejde om gennemførelsen af FN's olie for mad-program bærer hovedansvaret for, at 10 års økonomiske sanktioner har medført ufattelig lidelse for Iraks befolkning.

Folketinget opfordrer regeringen til

- at arbejde for Iraks efterlevelse af Sikkerhedsrådets resolutioner, der sigter på at undgå, at Irak på ny erhverver masseødelæggelsesvåben og udvikler sig til en trussel mod sin egen befolkning, herunder det kurdiske mindretal, og den regionale stabilitet, og dermed bane vejen for en ophævelse af sanktionerne mod Irak
- støtte FN-initiativer, der tager sigte på at målrette sanktionerne mod det irakiske regimes muligheder for at anskaffe sig masseødelæggelsesvåben, således at civilbefolkningen rammes mindst muligt